

Doi copaci îmbrățișați

Ina M.

Vânticel de seară caldă
Fața veselă mi-o scaldă,
Pe aleea cu pomi darnici
Gândăceii aleargă, harnici.

Doi copaci apropiați
De cer roșu sărutați
Își șoptesc vibrații-nalte
Între foșnetele multe.

Salcia-n mister se mișcă
Și de toamnă nu-i e frică
Căci iubirea ei cea verde
Pentru tei mereu surâde.

Amintirea parfumată
De flori de tei de-altădată
Se cutremură prin plete
Cu lănci galbene și drepte.

Frunze-palme-n rugăciune,
Teiul crezul lui îl spune
Cerului de toamnă coaptă
Și „Amin” zice în șoaptă.

Cu privirea-n crengi căzută
Își zărește-a lui iubită,
Care-n vântul blând de toamnă
Umbra ei pe-a lui o-nseamnă.

Cum întinde teiul falnic
Crengile... și cum e darnic
În îmbrățișări fierbinți!
Cad frunzele a rugăminți
Peste salcia pletoasă,
Iubitoare și sfioasă.

Melancolica alee
Scrie-n toamnă-o epopee
Despre doi copaci iubiți
Ce trăiesc îmbrățișați.
Sub acești copaci și eu
Te voi săruta mereu!